

[Strøm.]

Tingets ærede Medlemmer vil sikkert erindre, at Loven om mellemkommunal Refusion tog Sigte paa at støtte Kommunerne i Bestræbelsen for at igangsætte Arbejde og skaffe de i Kommunen bosatte arbejdsløse Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp. Det var samtidig Lovens Opgave at skaffe de arbejdsløse, der fik Arbejde, bedre Levebetingelser, end Understøttelsen kunde give dem og deres Familie.

Denne Retningslinje er fulgt i det til Forhandling værende Lovforslag. Man vil selvfølgelig hurtigt se, at det er Loven om mellemkommunal Refusion, der er brugt som Forbillede for dette Lovforslag. Det gælder saaledes med Hensyn til, hvilke Arbejder der kan godkendes som hørende under Loven; det gælder med Hensyn til den praktiske Administration af Loven gennem det for hver Amtsrådskreds nedsatte Nævn, og det gælder ligeledes forskellige Enkelbestemmelser, bl. a. Bestemmelsen om, hvornaar en arbejdsløs har fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage anvist Arbejde, der er godkendt som hørende under Loven.

Som afvigende fra Loven af 31. Marts 1937 indeholder Forslaget navnlig den Bestemmelse, at den Del af Udgifterne, der efter den tidligere Lov kunde anmeldes til mellemkommunal Refusion, nu fuldt ud afholdes af Udligningsfonden. Det vil sige, at det Beløb af 50 Øre pr. Arbejdstime, som Kommunerne før kunde anmelde til mellemkommunal Refusion, erholder Kommunerne Refusion for fra den fælleskommunale Udligningsfond, naar da Lovens Betingelser herfor overholdes. Det bliver selvfølgelig en Lettelse for Kommunerne, der vel kan animere dem til at bruge denne Lov i større Udstrækning, end Tilfældet var med Loven om mellemkommunal Refusion.

Jeg understreger, at Lovforslaget tager Sigte paa Udførelse af forholdsvis mindre betydelige kommunale Arbejder, og jeg henleder Opmærksomheden paa den øvrige Lovgivning om Beskæftigelse af arbejdsløse.

I Lovforslagets § 1, Stk. 3, foreslaas, at Arbejdstiden ved de her omhandlede Arbejder i Almindelighed skal fastsættes til 36 Timer pr. Uge for Forsørgere og 30 Timer pr. Uge for Ikke-Forsørgere. Denne Bestemmelse er ogsaa ny, og jeg tror, at denne Bestemmelse vil blive modtaget med megen Tilfredshed, baade af Kommunerne og af de Arbejdere, der faar Beskæftigelse. Der er ved denne Bestemmelse givet Mulig-

hed for en ensartet Administration af Loven rundt om i Kommunerne og givet Arbejderne Sikkerhed for, at det er en Fordel at faa Beskæftigelse fremfor Understøttelse.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget ser jeg, at der i det senest forløbne Aar har været en Nedgang i Anvendelsen af Loven om mellemkommunal Refusion. Dette maa dog sikkert ses i Forbindelse med den øvrige Lovgivning, der tager Sigte paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Jeg tænker paa den saakaldte 30 Mill. Kr.'s Lov, Loven om Tilskud til Kommunerne til Igangsættelse af Nødhjælpsarbejder og Ungdomsarbejdsløshedsloven. I disse Love er jo aabnet Adgang for Kommunerne til at faa Tilskud fra Statskassen til Dækning af Udgifterne ved Arbejders Igangsættelse. Det er jo givet, at Kommunerne i stor Udstrækning har taget disse Love i Anvendelse fremfor Loven om mellemkommunal Refusion. Alle Muligheder for Arbejders Igangsættelse maa imidlertid udnyttes, og jeg tror, at det Lovforslag, vi nu behandler, med de Ændringer, det indeholder i Forhold til tidligere Lov, vil vise sig at være animerende for Kommunerne til Igangsættelse af Arbejder.

I Lovforslagets § 2 er indsat en Bestemmelse om, at der samtidig med Valg af Medlemmer til Amtsnævnene kan udpeges Stedfortrædere for de valgte. I samme Paragraf er det foreslaaet, at det for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende bliver det i Loven om Beskæftigelse af arbejdsløse omhandlede Beskæftigelsesudvalg, der skal træffe Afgørelse om, hvorvidt et Arbejde kan komme ind under Lovens Bestemmelser. Tidligere var det Socialministeriets Arbejdsudvalg, der havde denne Beføjelse.

Loven om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter ophørte altsaa den 1. April. Lov om Tilskud fra den fælleskommunale Udligningsfond til visse kommunale Arbejder bliver forhaabentlig denne Lovs Afløser. Loven vil give Kommunerne og de arbejdsløse større Fordele end Loven om mellemkommunal Refusion. Ved Gennemførelsen af denne Lovgivning skabes der Mulighed for Igangsættelse af Beskæftigelsesforanstaltninger paa en for Kommunerne overkommelig Maade og Muligheder for, at de arbejdsløse, der erholder Arbejde efter Loven, kan faa noget forbedrede Levevilkår i deres Hjem, for dem selv, deres Hustru og deres Børn.

Paa mit Partis Vegne kan jeg tilsige Medvirken til hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.